

Z. Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z. pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garnont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć nieurzędowa.

Monarchia Austriacka.

(Sprawozdanie z 43. posiedzenia rady miejskiej.)

Lwów, 5. grudnia. Wczoraj wieczór odbyło się w sali ratuszowej zwyczajne posiedzenie rady miejskiej pod przewodnictwem burmistrza p. Kroebla. Obecnych radnych było 67. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia oznajmił prezydujący, że sekcya IV. rady miejskiej ukonstytuowawszy się na rok przyszły wybrała przewodniczącym Dra Gębarzewskiego, zastępcą Dra Maciejewskiego, gospodarzem radnego Manieckiego, zastępcą Dra Millereta. Potem zaprosił prezydujący zgromadzenie na nabożeństwo roratowe w kościele archikatedralnym obrz. łac. mające się rozpocząć w dzień Niepokalanego poczęcia N. Panny, następnie przystąpiono na propozycję prezydującego do załatwienia niektórych spraw przez sekcye przynależne za nagłe uznanych.

1. Na wniosek sekcji V. (sprawozdawca radny p. *Hefern*) przyjęto do wiadomości, że radny p. Zuccani złożył mandat i powołano na jego miejsce p. Jana Millera (grzebienniarza) z pominięciem p. Karola Wenera, który dla procesu z miastem w gronie rady na teraz zasiadać nie może.

2. Na wniosek sekcji V. poparty przez sekcję II. (sprawozdawca radny Dr. *Madejski*) uchwalono: a) przyjąć z wdzięcznością przyzwolenie uzupełnienia czteroklasowego gimnazjum polskiego pod nazwą Franciszka Józefa, i przekształcenia tegoż na publiczne gimnazjum ośmioklasowe, reskryptem wys. ministerium stanu z dnia 12. października 1. 9749 udzielone; lecz zwązywwszy, że organizacja gimnazjów w Galicji na mocy najwyższego rozporządzenia z 9. grudnia 1854 język polski w wyższych czterech klasach zupełnie uchylili, i z tego właśnie powodu gmina miasta Lwowa podala o uzupełnienie niższego polskiego gimnazjum wedle ducha najwyższego rozporządzenia z 20. lipca 1859 z prośbą, ażeby ponosząc tak znaczne ofiary dla dobra powszechnego, i gotową będąc opłacać wszystkie potrzeby nowo utworzyć się mających czterech wyższych klas gimnazjum Franciszka Józefa, miała zapewnić rozwój tego zakładu w kierunku i duchu wykazywanych w prośbie potrzeb mieszkańców miasta Lwowa i młodzieży krajowej; że gmina składając u stóp tronu Najjaśniejszego Pana prośbę o uzupełnienie niższego gimnazjum Franciszka Józefa wedle warunków w podaniu skreślonych, upraszała oraz, by istniejące u nas przepisy co do gimnazjów z r. 1854 w drodze Najwyższej łaski monarszej wyjątkowo przypajmniej co do gimnazjum Franciszka Józefa zmienione zostały; że nakoniec po tak łaskawem przyjęciu, jakiego delegacja gminy Lwowskiej doznała u Najjaśn. Pana, nie należy tracić nadziei, iż pomimo niezupełnie pomyslniej rezolucji ministerjalnej, prośba gminy w zupełności uwzględniona zostanie; b) oświadczyć w załatwieniu powyższego reskryptu c. k. ministerstwo stanu, że rada miasta Lwowa od warunków w prośbie pierwotnej wyluszczonej, odstąpić nie może; nakoniec c) gdyby jednak wys. ministerium dozwolenie tych warunków od tego zawisłem uczyniło, by cały koszt utrzymania gimnazjum gmina miasta Lwowa poniosła, na tedy ze względu na głęboko pocztą potrzebę utworzenia gimnazjum polskiego w duchu przedłożonych przez nią warunków, oświadcza rada, iż koszt utrzymania całego gimnazjum t. j. wszystkich ośmiu klas, opłatę profesorów i t. d. gmina miasta Lwowa na siebie przyjmuje, takowe tymczasowo opłaci, zastrzegając sobie wszelako prawa już w pierwotnej prośbie jako niezbędne wykazane.

Po tej uchwale postanowiono wysłać z grona rady deputację do Wiednia dla poparcia tej sprawy. Wybór tej deputacji odroczone do najbliższego posiedzenia.

3. Sprawozdawca sekcji II. radny Dr. *Rodakowski* przedłożył zgromadzeniu projekt rekursu do wys. ministerium stanu przeciw rozporządzeniu c. k. Namiestnictwa zawierającemu instrukcję co do ostatecznego załatwienia sporu gminy miasta Lwowa z konfraternią szynkarską względem sposobu wykonywania prawa propinacji przysługującego miastu. Wychodząc z tego zdania, że wspomniana instrukcja uwłacza poniekąd prawu inicjatywy, przyznanemu miastu reskryptem ministerjalnym w załatwieniu tego sporu, wnosi sekcya II., ażeby rekurs przez komitet ad hoc ułożony i w całej osnowie przez sprawozdawcę odczytany podać do wys. ministerium stanu. Wniosek ten jednogłośnie został przyjęty.

4. Na wniosek sekcji V. (sprawozdawca rady Dr. *Royski*), uchwalono wyjaśnić w podaniu do wys. Namiestnictwa uchwałę dawniejszą rady miejskiej co do inseratów w dziennikach publicznych, w ten sposób, że ogłoszenia wychodzące od rady miejskiej lub magistratu w sprawach przez wys. rząd poruczonych podawane będą do urzędowej *Gazety Lwowskiej*, zaś obwieszczenia należące do samoistnego zakresu gminy zamieszczać się będą

według okoliczności bądź w urzędowej *Gazecie* bądź w dziennikach nieurzędowych.

5. Na wniosek sekcji III. (spraw. radny p. *A. Schumann*) przyzwolono wypłacić administracji zakładu gazowego kwotę 2273 zł. 4 c. za przyrządy do oświetlenia gazem w restauracji i na placu przed restauracją w ogrodzie jezuickim.

6. Na wniosek tej samej sekcji uchwalono wypłacić 635 zł. 25 c. zakładowi gazowemu za przyrządy do oświetlenia publicznego dróg do ogrodu jezuickiego i ku strzelnicy.

7. Na wniosek sekcji III. (sprawozdawca radny pan *Ignacy Lewakowski*) przyzwolono wydać 538 zł. 90 c. za balustradę i inne żelazne wyroby, dostarczone do restauracji sali radnej kupcowi p. Popowiczowi.

8. Na wniosek sekcji V. (sprawozdawca p. *Hefern*) przyzwolono przyjmując tymczasowo nadetatowego dyurnistę z dzienną płacą 1 zł. w. a.

9. Na wniosek sekcji II. (sprawozdawca radny Dr. *Rodakowski*) upowazniono syndykat miejski do licytowania realności nr. 351 m. do sumy 4000 złr. dla zabezpieczenia kwoty 1500 złr. za hipotekowanej na tej realności na rzecz funduszu kalek św. Łazarza.

10. Na wniosek sekcji II. (sprawozdawca radny baron *Lewartowski*) przyzwolono wzmocnić służbę przy rogatkach przyjęciem jeszcze 4 pachotków.

11. Na wnioski sekcji I. (sprawozdawca radny p. *Schmid*) przyzwolono obdarzyć drzewem opałowym na rachunek r. b. instytutu ciemnych 15 sagami, Towarzystwo męskie św. Wincentego 5 sagami i stowarzyszenie kat. czeladzi rzemieślniczej 6 sagami.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 9. wieczór.

Czerniowiec, 30. list. (Założenie wyższej szkoły realnej.)

Kwestya szkoły realnej, którą się w kraju tutejszym od dawna gorliwie zajmowano, rozstrzygnięta nareszcie została najwyższym postanowieniem z dnia 31. września bieżącego roku, wprowadzając nie zaprowadzeniem języka rumuńskiego, jako wykładowego, lecz zawsze z wazną pod tym względem koncesją. Dozwolono albowiem, ażeby przedmioty niektóre w języku rumuńskim wykładane zostały, i w tym celu wyznaczona być ma komisya do oceny dzieł wykładowych w języku rumuńskim, tudzież wyznaczone dla krajowców obrządku greckiego stypendya po 500 zł. rocznie dla kształcenia się w Wiedniu lub Pradze. Stypendyści takowi zajęliby później miejsca nauczycieli tymczasowych religii katolickiej. Jako bardzo ważną koncesję uważać można zaprowadzenie kompletnej szkoły realnej wyższej, która skompletowana będzie po urządzeniu trzech klas szkoły realnej niższej. Zezwolono także na opłatę wpisu 2 zł., równie jak czesnego 4 zł., które wpłynąć mają do funduszu religijnego, który cały ciężar utrzymania szkoły na siebie przyjmuje. Katedry nauczycielskie osadzone będą przez ministerium z terna przez biskupa Bukowińskiego proponowanego. Zezwolono też na budowę nowego gmachu szkolnego na koszt funduszu religijnego, tymczasowo zaś inny budynek w tym celu najęty został. Tymczasowym dyrektorem zamianowano Dra Pausza, którego to będzie zadaniem dopilnowanie rozwoju i dalszego prowadzenia nowego zakładu naukowego. Zawdzięczamy to naszemu biskupowi, iż bogate źródła funduszu religijnego otworzył na korzyść kraju, tudzież dobrotliwemu Monarsze, iż kraj w skutek nowo otwartej szkoły realnej postępować może na drodze przemysłowego wykształcenia. Zdaje się, iż sejm nasz będzie bardzo zajmujący, w skutek wielu kwestyi, które rozbiierać ma, a między którymi organizacja gmin i kwestya indemnizacji gruntowej. Tak rząd jak i wydział krajowy przygotowali projekta względem konkurencji drogowej, wynagrodzenie za forszpany, wynagrodzenie mieszkań dla duchowieństwa, zaprowadzenie zakładu podródków i inne. Wielka pod tym względem panuje czynność, tak w rządzie jak i w wydziale krajowym. Oby ku dobru kraju pożądane reformy sprowadziła!

Brody. (Rozprawy izby handlowej w Brodach z d. 28. października.)

Sprawozdanie rozpraw Brodzkiej izby handlowej z d. 28go października, oprócz mowy prezesa pana Kallir nie zawiera nic ważnego. Zasługuje na wspomnienie, że na prośbę c. k. urzędu telegraficznego postanowiono wpływać, aby osoby otrzymujące telegramy zapisywały dokładnie czas odbioru na recepcie celem ułatwienia urzędowi kontrolowanie posłańców co do czasu odebrania i doręczania telegramów. Niemniej godną jest uwagi odmowna odpowiedź c. k. powiatowej dyrekcji finansowej na przedstawienie, względem nazbyt surowej rewizji podróżnych gdy przybywają z terytorium od cła wyłączonego; postanowiono podać w tym samym przedmiocie nową prośbę do c. k. finansowej dyrekcji krajowej. Jeden dzierzawca dóbr i trzydzieści urzędów powiatowych, nadesłało data statystyczne.

Mowa zawierała powiększej części to wszystko co wiadomo z dzienników; a mianowicie krótką historję całego sejmu handlowego i krytykę przedłożonych kwestyi; mowca podniósł, jak w śród

trudnych okoliczności osiągnięta zupełna jedność austriackich deputowanych ma wielkie znaczenie, a zwycięstwo partyi przeciwniej, jest tem podobniejsze do klęski, ile ze stały wydział niemieckiego sejmku handlowego przez nieprzyjęcie czterech niepruskich członków stał się komitetem wyłącznie pruskim. Zachowanie się deputowanych austriackich wzniecało powszechne uszanowanie i przyczyniło się do tego, że osiągnięto, co rozprawy tego zgromadzenia osiągnąć mogły, to jest dano poznać Niemcom, w czym pruski traktat handlowy jest nie dostateczny i szkodliwy, i jak tenże nagrawa się z wszelkich reguł wzajemności. Zdaniem mowcy, Prusy nie mogą teraz zawierać traktatu bez przyzwolenia wszystkich rządów, ale gdyby to stać się miało, spodziewa się, że nasz rząd, zwoła austriacki sejm handlowy, aby po wysłuchaniu go przedsięwzięcie stosowne środki. Ta droga poprowadzi daleko prędzej i pewniej do rezultatu, jak korespondencya pisemna. W końcu zwraca jeszcze uwagę na ważny artykuł 2 traktatu austriacko-pruskiego z 19. lutego 1853, który opiewa: „Względem powiększenia bezpieczeństwa, i poboru danin wywozowych, przywozowych i przewozowych, żadna z dwóch stron nie może być dla trzeciego państwa życzliwszą jak dla drugiego. Wszelki więc w tym względzie trzeciemu państwu dany przywilej, musi być zarazem i drugiej stronie kontraktującej udzielony.“

Jak wiadomo traktat francusko-pruski ma obowiązywać od r. 1861, podczas gdy traktat z r. 1853 skończy się dopiero roku 1865. Rząd nasz ma przeto zupełne prawo żądać tego samego zużycia cła przywozowego od wyrobów austriackich, podlegających teraz wyższej opłacie, gdy idą do państw związku celnego, które dozwolono artykułom francuskim. Ale przeto wiele towarów austriackich nabędą wielkiego ułatwienia, a tem samem odbytu do związku celnego, tak że nawet zawarcie traktatu francusko-pruskiego przyniesie nam wiele korzyści.

Wiedeń, 4. grudnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*)

Jego Ces. Mość raczył podczas ostatniego pobytu swego w Mnichowie zaszczyścić odwiedzinami swemi pracownię król. bawarskiego fotografa nadwornego *Alberta*, który przy tej sposobności odfotografował Najjaś. Pana dla utworzenia z tej fotografii portretu w naturalnej wielkości. Jakoż temi dniami nadszedł już do Wiednia jeden exemplarz takiego portretu w naturalnej wielkości i kilka popiersi, których doskonałe podobieństwo świadczy o wysokim stopniu wydoskonalenia, do jakiego p. Albert doprowadził swoją sztukę.

W salonach ambasadora francuskiego, księcia Grammont, była wczoraj znówu recepcya wieczorna.

Baron *Kopff*, adjutant Jego Mości Cesarza rosyjskiego, przybył tu przedwczoraj, a od kilku dni bawią też w Wiedniu członkowie parlamentu angielskiego: *Roebuck*, *Lever* i *Somerset*. Wszyscy wyrażają się zgodnie i z wielkim uznaniem o teraźniejszym rozwoju w Austrii, a mianowicie sir *Lever*, który chce brać udział w budowlach kolei węgierskich, oświadczył wyraźnie, że tylko zaufanie, pokładane w konstytucyjnym duchu mężów, stojących u steru rządu w Austrii, skłania jego krajowców do lokowania pieniędzy swoich w przedsiębiorstwach austriackich. Co do federacyjnych dążeń w niektórych prowincjach mówił, że żaden rozsądny Anglik nie przyznaje im słuszności i że wszelkie zabiegi tego rodzaju niemogą liczyć na żaden skutek. Zestawiwszy to zdanie z opinią najznakomitszych dzienników angielskich o Austrii, pokazuje się wyraźnie, że w publicznej opinii Anglii nastąpił teraz bardzo pomysłny zwrot dla Austrii, którego skutki objawiają się już teraz znacznym udziałem kapitałów angielskich w przedsiębiorstwach austriackich.

(*Posiedzenie izby panów z 2. grudnia.*)

Posiedzenie otworzył prezydent książę *Karol Auersperg* o godzinie 11 $\frac{1}{2}$.

Na ławie ministeryalnej zasiadli Ich Excelencye hr. *Rechberg*, baron *Mecsery*, *Plener* i hr. *Degenfeld*.

Hr. *Attems* jako nowo wstępujący członek izby składa przyrzeczenie.

Następuje trzeci odczyt uchwał na przeszłym posiedzeniu drugi raz odczytanych, to jest projektu do ustawy względem zabezpieczenia tajemnicy listów i pism, i wniosku rządowego względem sprzedanych od 20. października 1860, części majątku państwa.

Baron *Hennet* odczytuje sprawozdanie komisji finansowej względem projektu do ustawy o kontroli długów państwa.

Podczas debaty jeneralnej prezydent odrzuca wniosek hr. *Leona Thun* jako sprzeczny, odrębny, i do rzeczy nie należący, a wniesiony w formie nie zgadzającej się z porządkiem spraw, w skutek czego powstaje zwawa sprzeczka między prezydentem i wnioskodawcą.

Jego Excelencya minister finansów *Plener*, mówi o konieczności, tudzież ze wola Najjaśniejszego Pana jest, aby ustawa względem kontroli długów państwa przyszła do skutku przez radę państwa.

Hr. *Czeruin* stawia wniosek, aby wys. izba uważała wniosek hr. *Leona Thun* jako poprawkę. Wniosek acz poparty, przy głosowaniu upada w mniejszości. Oświadczenie prezydenta, że tylko wyjątkowo dziś, dał swoje pozwolenie do takiego postępowania, przyjęte z głośniami i dźwiękami oklaskami.

Hr. *Leo Thun* jeszcze raz zabiera głos, przeciw kompetencji teraźniejszej rady państwa. Odpowiada na to sprawozdawca.

Następuje drugi odczyt ustawy.

Wniosek komisji:

Wysoka izba zechce uchwalić, że przyjmuje ustawę o kontroli długów państwa z tytułem i wszystkimi postanowieniami jak była zaprojektowana przez izbę deputowanych“

przyjęty znaczną większością.

Kardynał książę *Schwarzenberg* zwraca uwagę, że niebyło debaty specjalnej, na co prezydent oświadcza, że skutkiem zupełnego przyjęcia ustawy według projektu izby deputowanych, debata specjalna okazuje się niepotrzebną.

Koniec posiedzenia o godzinie 1.

Przyszłe posiedzenie w piątek o godzinie 11.

Anglia.

Londyn, 30. listopada. (*Nowiny dworu. — Wiadomości z Grecji i z Ameryki.*)

Court Journal donosi: „Podług dotychczasowych postanowień ma dwór 18. grudnia przenieść się z Windsoru do Osborne, a po pięciu tygodniach zjechać napowrót do Windsoru. Miło nam donieść, że Jej Mość Królowa tego tygodnia wyjeżdżała otwartym powozem, nie zaś jak przedtem w powozie zamkniętym ze spuszczonej storami. Książę *Walii* stanie zapewne w przyszły wtorek w Kopenhadze.“

O teraźniejszym postępowaniu posła angielskiego w Atenach donosi telegram ztamtąd do dziennika *Times* co następuje:

Gdy na dniu 22. listopada wyprawiła ludność ateńska wielką demonstracyę na rzecz księcia *Alfreda* i niechciała się uspokoić, dopokąd poseł angielski nieukazał się na balkonie, oświadczył sir *Skarlet* wyraźnie, że nie jest w stanie nic powiedzieć o przedmiocie wyprawionej demonstracyi, t. j. o przyjęciu lub nieprzyjęciu księcia *Alfreda*, ale za to może zapewnić naród grecki, że Anglia zajmuje się żywo jego losem.“

La France utrzymuje, że wszczęły się nowe zatargi między komandorem *Wilkes* a władzami angielskimi na wyspach *Bermuda*. P. *Wilkes* pociągał do rewizji wszystkie okręta angielskie, które nadchodziły lub odplywały z tych wysp, a gubernator angielski miał zagrozić, że w razie ponowienia tych rewizji każe strzelać na okręta amerykańskie. Po tem oświadczeniu usunął się *Wilkes* za odległość strzału od fortecy, ale nie przestaje rewidować okrętów angielskich. Z tego powodu miał admirał *Milnes* odplynąć jak najspieszniej z *Halifax* ze swoją eskadrą ku obronie wysp *Bermuda*.

Francya.

Paryż, 1. grudnia. (*Wiadomości z Meksyku.*)

Listy z *Vera Cruz* donoszą, że generał *Forey* zaraz za przybyciem swym do *Orizaby* odbył przegląd wojska tamże konsystującego, które zastał w zdrowiu zupełnie zaspokajającym. Następnie zajął się przygotowaniem do operacyi wojskowych. Brygada generała *Berthier* w sile 5000 ludzi udała się w pochód do *Jalapy* i dnia 1. listopada wiedziano już, iż generał ten zajął pozycyę *Puente Nazionale* bez walki, z kąd udał się w dalszą drogę do *Jalapy*. Mąka w *Newym Yorku* zakupiona, i wozy w mieście tem obstarowane przesłane zostały pod dniem 12. listopada do *Vera Cruz*. Następne przesyłki następywać będą bez przerwy. Z stolicy *Meksyku* miano wiadomość o uwięzieniu i przymusowem wydaleniu obywateli francuskich od dawna tamże osiadłych i wcale się do polityki nie mieszających. Nieludzkie postępowanie rządu meksykańskiego wywołało protestacyę całego ciała dyplomatycznego, która jednak żadnego skutku nie odniosła. Francuzów uwięzionych wywieziono bez przesłuchania, bez procesu do *San Juan del Rio* i lekają się, iż prezydent *Juarez* trzymać ich będzie jako zakładników. Krok ten rządu meksykańskiego przeraził strachem całą ludność europejską w stolicy *Meksyku* licznie reprezentowaną.

Włochy.

Rzym, 27. listopada. (*Przyjęcie posła portugalskiego w Rzymie. — Wiadomości z prowincji neapolitańskich. — Różne wiadomości — Nowa pożyczka piemoncka.*)

Ojciec św. przyjmował wczoraj w prywatnej audyencyi marszałka księcia *Saldanę*, który miał zaszczyt złożenia Jego Świątobliwości kredytywe, jako nadzwyczajny poseł Króla portugalskiego. Ojciec święty przyjął raczył posła z wszelką uprzejmością i z honorami i formalnościami, przy podobnej sposobności zwykle praktykowanymi.

Po audyencyi poseł oddał wizytę Jego Eminencyi kardynałowi *Antonellmu*, który go przyjął z przynależnymi względami.

Dziennik *Difensore cattolico* ogłosił w całej obszerności memoriał do generała *Lamarmora* względem ciężkiego utrapienia kraju. Memoriał odwołuje się do prawości generała twierdząc, że po dwuletnich ciężkich i krwawych bojach ugoda stała się niemożliwą. Historia zapisze krwawymi głoskami czyny rządu piemonckiego i jego reprezentantów; Neapolitanie, gorliwi obrońcy swej autonomii, pozostaną na zawsze walecznymi przeciwnikami piemonckiego panowania. Memoriał kreśli następnie położenie Królestwa obojga *Sycylii* w smutnych bardzo kolorach i kończy wyliczeniem ogromnych szkód, jakie piemoncka uzurpacya południowym Włochom wyrządziła.

Prowincye neapolitańskie i *Sycylia* osadzone są teraz siłą przeszło stutysięczną wojska piemonckiego, która jednak nie jest

w stanie powściągnąć bandytów, którzy konno i pieszo w trzech prowincjach apulijskich, w Abruzzach, w Salernitańskim, cały kraj krom większych miast zajmują. Zdaje się nawet, iż bandy w tym roku nie rozejdą jak zwykle w zimowej porze, bo zaopatrują się w płaszcze i ciepłą odzież do zimowej kampanii. Poczta nie krąży jeno pod eskortą wojskową, a jednak częstokroć bywa przytrzymywana. Podróźni nie śmia wychylić się po za obręb miejski. Około drogi żelaznej między Neapolem a Ankoną pracuje do 25.000 ludzi i zdaje się, iż cała ta linia do dnia 1. lipca 1863 roku ukończona zostanie. Droga żelazna z Neapolu do Rzymu otwarta już została.

Turyń, 30. listopada. Wczoraj w nocy znaleziono w pobliżu ulicy Via Goberti trupa zamordowanego człowieka; drugie to morderstwo wydarzone w ciągu jednego tygodnia. — Nowy poseł francuski, hrabia Sartiges, przybył już do Turynu i udał się zaraz do prezesa rady ministrów, i do ministra spraw zewnętrznych. — Zdrowie dep. Brofferio cokolwiek się polepszyło.

Nowa pożyczka piemoncka 500 milionów franków negocjuje się u Rotszylda w Paryżu. Emisya nastąpić ma z dn. 1. stycznia po kursie 67 za sto. Baron Rotszyld żąda prócz tego ćwierć kuponu, to jest procent od 1. października bieżącego roku, w skutek czego kurs zniżyłby się do 65 $\frac{3}{4}$. Przedewszystkiem zaś żąda Rotszyld, ażeby rząd francuski dozwolił notowanie pożyczki na giełdzie paryskiej. Spodziewają się, że minister skarbu p. Fould opierać się temu nie będzie.

Kronika.

(Przestępstwa targowe.) Urząd targowy i cymenciezy miasta Lwowa ukarał w drugiej połowie listopada 1862 po części aresztowaniem lub też konfiskacją podejrzanych artykułów:

- Osób 8 za przekupstwo,
- „ 10 za niedozwolony handel,
- „ 6 za inne przekroczenia targowe,
- „ 5 za przekroczenie przepisów cymenciezych.

Prócz tego ważył i przeglądał wszelkie gatunki pieczywa u tutejszych piekarzy, i przekonał się, że były w ogóle dobre.

(Stan zdrowia we Lwowie.) W miesiącu październiku r. b. panowały we Lwowie głównie kataralno-reumatyczne słabości; także wypadki zimnej febry były licześniejsze, i tyfus srożył się gwałtowniej.

Do tutejszego głównego szpitalu przybyło o 63 chorych więcej niż we wrześniu, a ogólny stan chorych wynosił 975, z których 324 wyzdrowiało, 24 wypuszczone nieuleczonych, 25 umarło a 602 pozostało do dalszej kuracji.

Podług protokołów śmiertelnych umarło we Lwowie w październiku r. b. 173 osób, zatem o 36 mniej niż we wrześniu.

(Pożary.) Na dniu 16go z. m. zgorzała w Zydatyczach, w obwodzie lwowskim, stodola tamtejszego włościanina Wojciecha B. z całym zasobem zboża i siana. Jest podejrzenie, że ogień był podłożony.

W nocy z 23. na 24. z. m. spalił się w Kotaniju, w dawnym obwodzie jasielskim, drewniany dom włościanina Andrzeja P. — Szkoda wynosi 100 zł. w. a., a przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Przemyslanach, miasteczku w obwodzie brzeżańskim, powstał pożar dnia 23go z. m. z niewiadomej przyczyny w domu tamtejszej mieszkanki Justyny O., i pomimo wszelkiego ratunku zgorzał do szczytu.

(Nieszczęsny wypadek.) W Sasso wie, w obwodzie złoczowskim, wydarzył się na dniu 29go z. m. następujący smutny wypadek: Parobek Olexa N., rodem z Kontów, prowadząc młodego konia do wody dla napojenia, nie trzymał postronku od uźliennicy w ręku dla zimna, lecz opasał się nim i szedł tak za koniem. Powracając do domu potknął się i upadł, czem koń spłoszony, zaczął uciekać, i wlokąc go za sobą przez dłuższy czas, pokaleczył tak mocno, że w kilku minutach po przytrzymaniu konia zakończył życie.

(Baron Noptsa †.) Dnia 30. listopada pobłogosławiono ciało zmarłego w dniu 28. pensjonowanego siedmiogrodzkiego kanclerza nadwornego barona Noptsa i odwieziono je do grobu familijnego do Parkadiu w Siedmiogrodzie. Alexy baron Noptsa de Felső-Szilvás, c. k. rzeczywisty radca tajny, kawaler wielkiego krzyża cesarskiego orderu Leopolda i kawaler orderu Ś. Szczepana, pensjonowany król siedmiogrodzki kanclerz nadworny, urodził się w Siedmiogrodzie r. 1774. Na ważnym sejmie krajowym r. 1799 był przez gubernatora hr. Banffy używany do prowadzenia protokołu. Przeszedłszy wszystkie stopnie jako urzędnik komitatowy, został nadzupaniem komitatu Hunyadzkiego, radcą gubernialnym przy gubernium siedmiogrodzkiem, nareszcie w r. 1822 radcą dworu siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej, do której należał przez lat 10, jako jeden z mowców najwięcej wpływu mających. Później został mianowany prezydentem tabuli sądowej i stanów w Siedmiogrodzie, na tej godności odbył nieszczęśliwy sejm krajowy 1834 i pojednawczy sejm krajowy w Hermansztadzie 1837/38, na którym po długoletnim wstrzymaniu wyborów konstytucyjnych na życzenie stanów został przez Cesarza Ferdynanda mianowany kanclerzem nadwornym. Na tej godności dotrwał do r. 1844, w którym baron Samuel Josika został jego następcą. Od tego czasu żył N. prawie w zupełnym odosobnieniu w Wiedniu, gdzie wreszcie po dwudziestu pięcioletnim pobyście umarł ze starości.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 5. grudnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: męc pszenicy (82 H) 3zł. 84c.; żyta (77 H) 2zł. 35c.; owsa (47 H) 1zł. 61c.; hreczki 2zł. 40c.; kartofli 1zł. 20c.; — Cetnar siana 1zł. 60c.; okłotów 56c. — Sąg drzewa bukowego 12zł. 20c., sosnowego 10zł. wal. austr. — Ccuy

drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 3. b. m. nie było dowozu i targu.

Stryj. Ceny przeciętne na targach w Stryju, Kaluszu, Dolinie, Żurawnie, Rozniewie i Rozdole w I połowie listopada 1862 roku.

	Miejscę targu:					
	Stryj	Kalusz	Dolina	Żurawno	Rozniew	Rozdole
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
	waluty austriackiej					
Męc pszenicy . . .	3 50	4 .	3 50	3 80	4 .	3 75
„ żyta . . .	2 50	3 .	2 50	2 50	2 50	2 40
„ jęczmienia . .	1 90	2 .	2 20	2 10	2 10	2 .
„ owsa . . .	1 10	1 .	1 10	1 35	1 .	1 40
„ hreczki . . .	2 20	2 .	2 .	2 .	2 .	2 .
„ kukurudzy . .	2 50	2 50	3 20	2 .	2 25	2 .
„ ziemniaków . .	1 10	1 .	1 .	1 17	1 .	1 .
Cetnar siana . . .	70	1 40	75	95	1 .	1 .
„ węgny . . .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .
„ nasienia koniczu . .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .
Sąg drzewa twardego . .	5 .	5 30	5 .	4 30	5 .	9 .
„ „ miękkiego . .	4 .	3 60	3 85	2 80	4 25	6 .
Funt mięsa wołowego . .	11 .	10 .	10 .	10 .	9 .	11 .
Mas okowity . . .	72 .	80 .	75 .	60 .	45 .	60 .

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 6. grudnia. Organizacya nowoutworzonego ministerium marynarki otrzymała już sankcyę najwyższą i z dniem 1. stycznia rozpocznie już to ministerstwo swoje czynności. Jego Excelencya p. Burger przybędzie do Tryestu około 10. b. m. a równocześnie zjedzie do tego miasta także Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian, który przebywa teraz na wyspie Lakromie w pobliżu Raguzy, by w swoim charakterze komendanta marynarki zająć się przeprowadzeniem uchwalonego planu organizacyi tego ministerstwa.

W Berlinie obiegają pogłoski o bliskich zmianach osób w wyższych sferach administracyi, przyczem wymieniają także kilku urzędników zostawionych dawniej do dyspozycyi. Także prasa rządowa dozna z nowym rokiem pewnej zmiany; *Pr. Sternzeitung*, dotychczasowy organ ministeryalny, przestanie wychodzić, a miejsce jego ma zająć *Gazeta krzyżowa*, przechodząc pod protekcyę pana Bismarka. — Na siedzibę nowo utworzonego rządu holsztyńskiego miało ministerium duńskie obrać miasto *Plön*, i przeniesienie tego rządu z Kopenhagi nastąpi z dniem 1. stycznia. Prowincjonalne stany holsztyńskie mają się zebrać w ciągu miesiąca stycznia, a później zwołany będzie sejm szlezwicki.

Rządowi piemonckiemu niepowiodło się dotąd jeszcze złożyć nowego gabinetu. Podług telegramu z Turynu z 3. b. m. niemógł Cassinis podolać temu zadaniu i zrzekł się swego mandatu. Pogłoska, jakoby Ponna di San Martino otrzymał zlecenie złożyć nowe ministerium, jest mylna, natomiast zapewniają, że hrabia Pasolini, prefekt turyński przyjął to zlecenie, ale nazwiska przyszłych ministrów nie są jeszcze wiadome. *Monarchia nazionale* z 3. b. m. pragnie gabinetu, któryby nieulegał wpływom ani korony, ani też stronniectw, i mógł pojednać większość izby z rządem. Sądzi on, że potrzebną jest chwila zawieszania broni, ażeby można uspokoić namiętności polityczne. — Hrabia Sartiges przybył już do Turynu, i na dniu 30go z. m. doręczył królowi sardyńskiemu swoje listy wierzytelne, jako nadzwyczajny francuski poseł i pełnomocny minister. — Dzienniki neapolitańskie donoszą, że z końcem z. m. zaczęły znowu wzmagać się bandy reakcyjne, i że do wzmocnienia ich szeregów przyczyniają się wielce malkontenci, uciekający przed rekrutacyą.

W Holandyi obraduje izba druga ciągle jeszcze nad budżetem i spodziewała się załatwić go zupełnie najdalej do 6. grudnia, na który to dzień zwołana została także izba pierwsza. W ciągu rozpraw w izbie drugiej przyrzekł minister finansów przyspieszyć ile możności zawarcie konwencyi pocztowej z Niemcami, zaś z Anglią ma być traktat pocztowy zawarty dopiero wtedy, gdy uchwalona zostanie nowa ustawa stempłowa.

Także w sejmie szwedzkim mają z dniem 6. b. m. rozpocząć się ważne rozprawy, gdyż na konferencyi prezydentów wszystkich czterech stanów uchwalono przedłożyć tego dnia sejmowi do załatwienia wygotowane jeszcze od przeszłej sesyi projekta względem zmiany ustaw kardynalnych, a w izbie panów wniósł hr. Anckarström mocyę względem rewizyi traktatu unii Szwecyi z Norwegią z r. 1814.

Provizoryczny rząd grecki zmienił ogłoszoną w pierwszych dniach swojej czynności demokratyczną ustawę wyborczą, zaprzeczając korporacyom prawo wyboru do bliskiego zgromadzenia narodowego. To rozporządzenie oburzyło wielce tak zwane gminy prowincjonalne Epirotów, Tesalczyków, Kretensów, Macedończyków, Jończyków i innych, które od roku 1821 za udział w walce o niepodległość miały prawo jako korporacye brać udział w wyborach

